

مطالعه برهمکنش DNA تیموس گاوی با کمپلکس رنیم (I) تریکربونیل با لیگاند شیف باز دودندانه با روش‌های متفاوت طیفسنجی

مریم بردبار^(۱)، فریبا طاوسی^(۲)، علی یگانه فعال^(۳) و اکبر رسنمی ورتونی^(۴)

- ۱- استادیار شیمی تجزیه گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه قم، ایران
۲- کارشناس ارشد گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه پیام نور، مرکز قم، ایران

دریافت: خرداد ۱۳۹۵، بازنگری: آذر ۱۳۹۵، پذیرش: بهمن ۱۳۹۵

چکیده: توانایی پیوند و برهمکنش کمپلکس رنیم (I) تریکربونیل شامل لیگاند دی‌ایمینی [N,N'-بیس(بنزاڈھید)-۱-و-۲-دی‌ایمینواتان] و با نام اختصاری [Re]، به DNA استخراج شده از تیموس گوساله (CT-DNA) با روش‌های طیفسنجی فلورسانس، طیف UV-Vis و دناتوره شدن گرمایی و ولتا مترا چرخه‌ای (CV) بررسی شده است. تجزیه و تحلیل داده‌های طیفی هر کدام از این روش‌ها، به طور مجزا اطلاعاتی در خصوص چگونگی پیوند یادشده می‌دهد. در مجموع، از جمع داده‌های طیفسنجی UV-Vis، طیف دناتوره شدن CD و دناتوره شدن گرمایی، نوع و مقدار برهمکشن کمپلکس‌ها با تعیین و تغییرهای ساختار DNA بررسی شد. (K_b) ثابت پیوند کمپلکس با DNA، با استفاده از داده‌های طیفسنجی UV-Vis محاسبه شد. نتایج نشان داد که کمپلکس [Re]، نسبت به سایر کمپلکس‌های شیف‌باز، به طور نسبی برهمکنش خوبی دارند. در همه آزمایش‌ها، برهمکنش را از طریق جایگیری جزئی و الکتروستاتیک پیشنهاد می‌کنند. البته برهمکنش از طریق جایگیری غالب است، چون بیشتر آزمایش‌ها این نوع برهمکنش را تأیید کردن.

واژه‌های کلیدی: برهمکنش میانکشن، کمپلکس رنیم، لیگاند شیف باز، پیوند به DNA

مقدمه

مو، کم خونی، تهوع، استفراغ و جلوگیری از دفع طبیعی ادرار را به دنبال دارند. علم داروشناسی جدید، در ابعاد زنی بر عملکرد داروهایی که به DNA پیوند می‌شود، استوار است. بررسی‌های برهمکنش دارو-DNA سطح وسیعی از پژوهش‌ها را شامل می‌شوند [۱]. تعدادی از داروهای خدسرطان، فعالیت زیستی خود را با برهمکنش مستقیم با DNA سلولی نشان می‌دهند. یکی از نشانگاه‌های مهم مولکولی در طراحی ترکیبات ضد

شیمی‌درمانی، پرتو درمانی و جراحی سه روش اصلی درمان سرطان هستند. متأسفانه روش جراحی نه تنها برای بیمار ناخوشایند بوده بلکه در جلوگیری از انتشار سرطان ناموفق است. از طرفی دیگر، شیمی‌درمانی و پرتو درمانی در درمان سرطان خون و سرطان‌هایی که از یک ناحیه به نواحی دیگر بدن گسترش می‌یابند، مؤثرترند. البته عوارض جانبی ناخوشایندی مانند ریزش

ژانگ و همکارانش [۷] گزارش کردند که کمپلکس مس حاوی لیگاندھای تائورین^۱ و سالیسیل آلدھید شیفباز با DNA برهمکنش مناسبی دارد. جینگ و همکارانش [۸] کمپلکسی از وانادیم شامل لیگاندھای ال-والین^۲ شیفباز و ۱،۱۰-فنانترولین تهیه و برهمکنش را از نوع جایگیری با DNA تیموس گاوی گزارش کردند. جانا و همکارانش [۹] کمپلکسی از مس حاوی لیگاند پیپرین-۲-ایلمتیل-پیریدین-آمین^۳ تهیه و برهمکنش آن را با DNA بررسی کردند. در این کمپلکس نیز برهمکنش جایگیری جزیی^۴ با DNA را گزارش کردند. گزارش‌ها نشان داد که کمپلکس‌های حاوی لیگاندھای شیفباز توانایی ایجاد پیوند با DNA را دارند. در کارهای قبلی ما، بررسی‌هایی در برهمکنش کمپلکس‌های قابل حل نیکل [۴]، مس [۱۰] و کبالت [۱۱] حاوی مخلوط لیگاندھای ۲و۶-دی کربوکسیلیک اسید^۵ و ۲-آمینو پیریدین^۶ با DNA صورت گرفته است. تمام نتایج نشان داد که این کمپلکس‌ها به عنوان مولکول‌های کوچک، برهمکنش مناسب از نوع جایگیری با DNA دارند.

در این کار پژوهشی، با توجه به اهمیت برهمکنش مولکول‌های کوچک با DNA در جهت توسعه داروهای ضدتومور، برهمکنش کمپلکس زنیم (I) تریکربونیل شامل شیفباز (طرح‌واره ۱) با DNA تیموس گوساله (CT-DNA)، با استفاده از روش‌های طیف‌نورسنج و اسپکتروفلوریمیری، دورنگنامایی دورانی، دناتوره‌شدن گرمایی، به‌طور گستره مورد مطالعه قرار گرفته است. تابه‌حال گزارشی از برهمکنش کمپلکس زنیم (I) تریکربونیل شامل شیفباز با DNA ارائه نشده است.

روش تجربی

مواد شیمیایی و دستگاه‌ها

مواد شیمیایی مورد استفاده از شرکت تجاری Merck و استخراج شده از تیموس گوساله (CT-DNA) از شرکت Sigma-Aldrich خریداری شده‌اند. طیف ارتعاشی ترکیب‌ها در ناحیه 500 cm^{-1} تا 4000 cm^{-1} با طیفسنج فروسرخ تبدیل

سرطان، DNA است. بیشتر داروها، به عنوان بازدارنده در تهیه DNA، DNA را از ساختار عادی خود خارج ساخته و درنتیجه فعالیت طبیعی آن را مختل می‌کنند. از طرفی رادیکال‌های آزاد می‌توانند به پروتئین‌ها، لیپیدها و DNA بافت‌های زیستی آسیب برسانند، که باعث تسریع سرطان شود. ضداسیدان به علت خاصیت ربانندگی رادیکال، جلوی این آسیب‌ها را می‌گیرند. در درمان سرطان، ترکیب‌هایی که دو خاصیت ضداسیدانی و پیوند به DNA را با هم داشته باشند، بسیار اهمیت دارد. بنابراین، مطالعه پیوند ترکیب‌های متفاوت با DNA دارای اهمیت زیادی است. به‌منظور، بررسی توانایی کمپلکس‌های فلزی در تشخیص و واکنش با DNA، انواع متفاوتی از کمپلکس‌ها تهیه شده‌اند که در میان آن‌ها کمپلکس‌های فلزی شیفباز به‌دلیل فعالیت‌های زیستی و ضدسرطانی مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفته‌اند [۲ و ۳]. شیفبازها لیگاندھای چند منظوره‌اند که فراهم‌کننده اتم‌های دهنده مناسب برای واکنش با یون‌های فلزی هستند. شیفبازها از واکنش بین آمین نوع اول با یک کتون یا آلدھید که حاوی ترکیب‌هایی با گروه عاملی ($\text{C}=\text{N}-\text{H}$) هستند، تشکیل می‌شوند. در این ساختار N به عنوان اتم دهنده عمل کرده و اگر یک گروه عاملی مناسب مانند OH و SH، غیره در مجاور گروه ایمین باشد، این ترکیب‌ها را قادر می‌سازد تا به عنوان لیگاند سازنده کی لیت عمل کرده و با یون‌های فلزی واکنش دهند. بنابراین، به‌طور گسترده تهیه و چگونگی ساختار و توانایی واکنش آن‌ها با DNA بررسی شده است [۴ و ۵]. این کمپلکس‌ها با پیوند به مولکول DNA فعالیت‌خود را در بدنه شروع می‌کنند. به همین منظور، محل‌های خاصی از DNA برای پیوند به این کمپلکس‌ها مورد هدف قرار گرفته تا با دادن یک ناپایداری مناسب به فلز، برهمکنش را آغاز کند. به‌طور معمول، این برهمکنش‌ها به سه حالت الکتروستاتیکی، پیوند هیدروژنی و برهمکنش صفحه‌های آروماتیک با جفت رشته‌ها اتفاق می‌افتد که در حالت سوم هم‌پوشانی بهتر صورت گرفته و برهمکنش آن بیشتر و از حساسیت مناسبی برخوردار است [۶].

1. Taurine 2. L-Valine Schiff Base 3. Piperidin-2-ylmethyl-pyridin-2-ylmethylen-amine 4. Partial intercalation
5. Pyridine-2,6-dicarboxylic acid 6. 2-aminopyrimidine

تهیه محلول DNA و تعیین غلظت آن

تمام آزمایش‌ها در دمای اتاق 25°C و محیط بافر Tris-HCl (۵ میلی‌مولار) و (۱۰ میلی‌مولار) که با pH NaOH (۷/۳ pH) محيط کاراندام رسانده، انجام شد. محلول آن را به استوک کمپلکس [Re] درحال دی‌کلرومتان تهیه و برای به حجم رساندن همه محلول‌های رقیق از بافر HCl و Tris-HCl و NaCl استفاده شد. برای تهیه محلول استوک از DNA، ابتدا ۰/۰۰۵ گرم از CT-DNA در ۵ میلی‌لیتر محلول بافر تریس حل شد. سپس، برای تهیه محلول رقیق تر مقدار ۲۰۰ میکرولیتر از محلول استوک، در بالن ژوژه ۵ میلی‌لیتری با بافر تریس به حجم رسانده شد. سپس، طیف محلول رقیق DNA با دستگاه طیف‌نورسنج گرفته و با جذب آن در ۲۶۰ نانومتر ($\epsilon_{\text{DNA}} = 6600$)، غلظت DNA تعیین شد.

فوریه (FT-IR) شیمادزو مدل IRPrestige-21 و با استفاده از فرقس پتاسیم‌برمید (KBr) گرفته شد. طیف‌های رزونانس مغناطیسی هسته (HNMR¹) ترکیب‌ها با دستگاه NMR از نوع Avance DRX-500 MHz Bruker ترامتیل‌سیلان (TMS)، در دمای محیط و در حال DMSO- d_6 ثبت شدند. طیف‌های فلورسانس با دستگاه Eclipse Cary مدل Shimadzu مدل UV-2550، طیف‌های CD با دستگاه Shimadzu مدل Circular Dichroism Spectrometer دستگاه Autolab Pgstat101 مدل kتروآنالیز گرفته شده‌اند. در صد عناصر کربن، هیدروژن و نیتروژن کمپلکس با دستگاه تجزیه عنصری LECO مدل CHNS-932 اندازه‌گیری شد.

بررسی طیف‌سنجدی کمپلکس [Re] با DNA

ابتدا ۲/۵ میلی‌لیتر از محلول کمپلکس با غلظت ۳۴/۸۱ میکرومولار به سل نمونه افزوده و طیف آن گرفته شد. در چندین مرحله، حجم‌های مشخص از محلول DNA با غلظت ۴۳۵ میکرومولار به هر دو سل نمونه و شاهد افزوده شد، به طوری که غلظت DNA به کمپلکس به صورت مرحله‌ای افزایش یابد. علت افزودن DNA به هر دو سل این است که DNA در ناحیه موردنبررسی دارای جذب است. وقتی که DNA به هر دو سل نمونه و شاهد افزوده شد، اثر جذب DNA حذف و دیگر جذب مربوط به آن مشاهده نمی‌شود و تغییرهای ایجادشده در جذب کمپلکس مربوط به اثر واکنش کمپلکس و DNA است. هر بار، پس از افزایش محلول DNA، محلول داخل سل همراه و طیف آن در ناحیه ۲۰۰ تا ۴۰۰ نانومتر اسکن شد. برای تیترکردن معکوس یعنی تیترکردن DNA با کمپلکس زنیم، ۲/۵ میلی‌لیتر از DNA با غلظت ۶۹/۸ میکرومولار را در سل نمونه ریخته و با کمپلکس به ۱۰۴ میکرومولار تیتر شد. پیش از هر سری خواندن جذب، برای صفرکردن جذب کمپلکس باید محلول تیترکننده کمپلکس به هر دو سل شاهد و نمونه افزوده می‌شد تا تغییرهای احتمالی بر

تهیه لیگاند دی‌ایمین N,N -بیس (بنزالدهید)-۱-او-۲-دی‌ایمینوتان/اتنول ایمین (۱۲ میلی‌مول بنزالدهید (۱/۲ میلی‌لیتر) با ۶ میلی‌مول اتین‌دی‌آمین (۰/۴ میلی‌لیتر)، در ۳۰ میلی‌لیتر اتانول به مدت ۱ ساعت همراه شدند. پس از سردکردن محلول تا دمای محیط، عمل بلورینگی مجدد بر جامد زرد رنگ به دست آمده، در حال اتانول انجام شد. بلورهای روی صافی جدا و با اتانول سرد شسته و خشک شدند.

تهیه کمپلکس زنیم (I) با لیگاند دی‌ایمین محلولی از پنتاکربونیل زنیم (II) کلرید (۰/۵ میلی‌مول، ۱۸۱ میلی‌گرم) با مقدار مولی برابر از لیگاند تهیه شده در قسمت پیش، در ۲۰ میلی‌لیتر حلال شامل ۱۵ میلی‌لیتر تولوئن و ۵ میلی‌لیتر دی‌کلرومتان بازروانی شد. پس از سردکردن مخلوط واکنش تا دمای محیط و افزودن هگزان نرمال، محصول مورد نظر به صورت بلورهای ریز زرد رنگ رسوب کرد. رسوب زرد صاف شده و با هگزان نرمال شستشو و خشک شد.

میکرومولار و غلظت ۱۰۰ میکرومولار بود.

ولتامتری چرخه‌ای (CV)

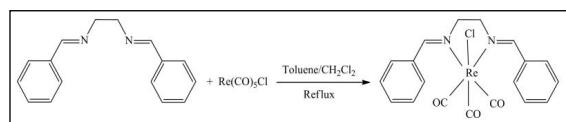
آزمایش‌های ولتامتری چرخه‌ای در دمای اتاق با سه الکترود سلول الکتروشیمیایی معمولی انجام شد. کاربرد ولتامتری چرخه‌ای برای بررسی پیوند کمپلکس‌های فلزی با DNA و کامل‌کننده

روش‌های بالا در پژوهش است [۱۲ و ۱۳].

کمپلکس [Re] با غلظت $63/3$ میکرومولار در بافر آب حاوی pH=۷/۳ Tris-HCl ۵ mM و NaCl از ۵۰ mM آماده شد. ولتامتری چرخه‌ای از کمپلکس [Re] در گستره ۱,۳-۱,۵۲ با الکترود Ag/AgCl به عنوان الکترود مرجع، الکترود پلاتین به عنوان الکترود کمکی و الکترود طلا به عنوان الکترود کار به دست آمده است.

نتیجه‌ها و بحث

لیگاند شیفباز دودنده برای تهیه کمپلکس رنیم، از طریق واکنش تراکمی بین اتیلن‌دی‌آمین و بنزاالدهید در حلال اتانول تهیه شد. در شکل ۱ طرح‌واره واکنش تهیه کمپلکس رنیم به کار گرفته شده در این پژوهش، آورده شده است. همچنین، براساس مطالعه‌های انجام شده [۱۴ تا ۱۷] در ساختارهای بلوری کمپلکس‌های مشابه و نیز با توجه به طیف‌های FT-IR و H-NMR کمپلکس رنیم، با ساختار زیر مطابقت دارد.

شکل ۱ طرح‌واره روش تهیه کمپلکس [Re]

با توجه به فرمول تجربی کمپلکس ($C_{19}H_{16}ClN_2O_3Re$) و جرم مولی آن ($M=541,85$ g/mol)، مقدار محاسبه شده عناصر کربن، هیدروژن و نیتروژن موجود در کمپلکس به ترتیب $42,11$ ، $2,95$ و $5,17$ درصد است. درصدهای به دست آمده با مقادیر تجزیه عنصری که به ترتیب $41,90$ ، $2,84$ و $5,01$ درصد هستند، تطابق

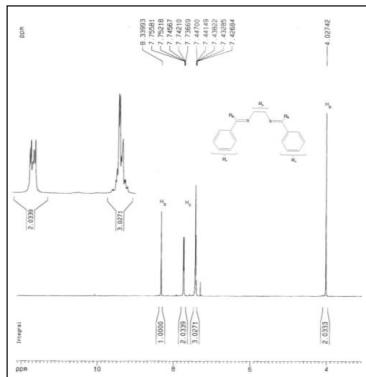
طیف محلول DNA در اثر افزودن کمپلکس، حذف شود. به گونه‌ای که، تغییرهای مشاهده شده فقط ناشی از برهمکنش کمپلکس با DNA باشد. همچنین، پس از هر بار افزودن کمپلکس به محلول داخل سل DNA، عمل آمیخته شدن صورت گرفته و پس از آن طیف محلول گرفته شد.

بررسی اسپکتروفلوئوریمتری کمپلکس [Re] با DNA طیف فلوئورسانس کمپلکس [Re] با دستگاه اسپکتروفلوئوریمتر بر 10 و 5 نانومتر و PMT=Manua در طول موج‌های $\lambda_{em}=426\text{nm}$ و $\lambda_{ex}=370\text{nm}$ به همراه تنظیم شکاف‌های برانگیختگی و نشر گرفته شد. در این آزمایش، 2 میلی‌لیتر از محلول کمپلکس با غلظت $35/44$ میکرومولار در سل نمونه ریخته و به وسیله DNA با غلظت $472/5$ میکرومولار تیتر شد. به طوری که هر بار پس از افزودن DNA به محلول کمپلکس، محلول تحت عمل آمیخته شدن قرار گرفته و تغییرهای طیف نشری آن ثبت شد.

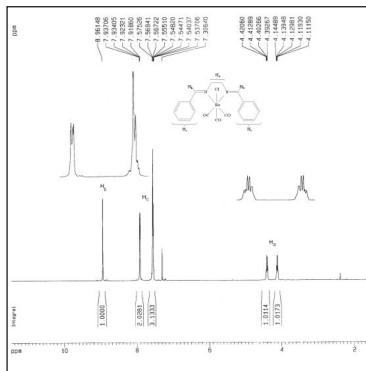
بررسی‌های طیف‌سنجدی رویش دمایی DNA به منظور تعیین اثر کمپلکس بر دمای ذوب DNA، از روشن طیف‌سنجدی رویش دمایی استفاده شد. این سری آزمایش‌ها با دستگاه طیف‌نورستج با توان تغییر دما به مقدار یک درجه سانتی‌گراد در دقیقه انجام و جذب DNA در هر دما در طول موج 260 نانومتر و گستره دمایی $50-100$ درجه سانتی‌گراد بیان شد. نمونه‌های به کار گرفته در این آزمایش عبارت‌اند از: یک نمونه حاوی تنها DNA که به عنوان نمونه شاهد و یک نمونه حاوی کمپلکس [Re]/[DNA]= $0,53$ ([Re]/[DNA]= $0,53$) تهیه شد. غلظت کمپلکس [Re] و غلظت DNA 75 میکرومولار بود.

دورنگ‌نمایی دورانی در این آزمایش یک نمونه حاوی تنها DNA که به عنوان نمونه شاهد استفاده شد و مخلوط کمپلکس [Re] و [DNA] با نسبت ([Re]/[DNA]= $0,5$) تهیه شد. غلظت کمپلکس [Re]

طیف $^1\text{H-NMR}$ لیگاند در شکل ۴ نشان می‌دهد که هیدروژن‌های آلفاکتیک (H_α) در ناحیه $4\text{--}0.3$ ppm ظاهرشده و انتگرال این پروتون‌ها با تعداد ۴ پروتون بیانگر این است که به حلقه کی‌لیت اتیلن‌دی‌آمین تعلق دارند [۱۵ و ۱۶]. بدلیل مقارن بودن لیگاند و معادل بودن پروتون‌ها، رزونانس آن‌ها به صورت یکتایی است. در ناحیه $8\text{--}3$ ppm یک پیک یکتایی ظاهرشده است. در ناحیه $7\text{--}4$ ppm تا 7.76 ppm پروتون‌های آروماتیک (H_β) موجود در این لیگاند است. در ناحیه $11\text{--}4$ ppm ظاهر مربوط به دو پروتون ایمینی (H_δ) می‌شود. در ناحیه $1\text{--}0.3$ ppm کمپلکس آن است که پیک مربوط به پروتون‌های آلفاکتیک (H_α) کمپلکس آن است که پیک مربوط به صورت دو گروه چندتایی دیده می‌شوند [۱۵]. این مطلب بیانگر آن است که کمپلکس تهیه شده رنیم (I)، دارای ساختار هشت‌جهتی و اپیچیده است.

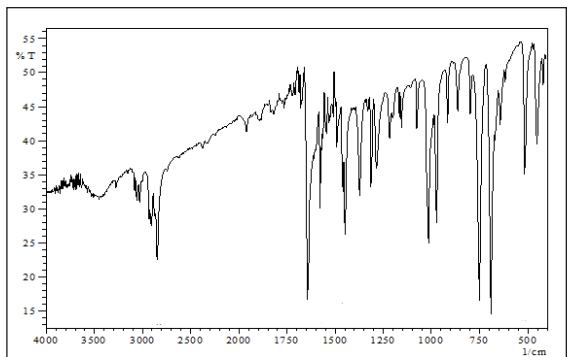

شکل ۴ طیف رزونانس مغناطیسی هسته لیگاند

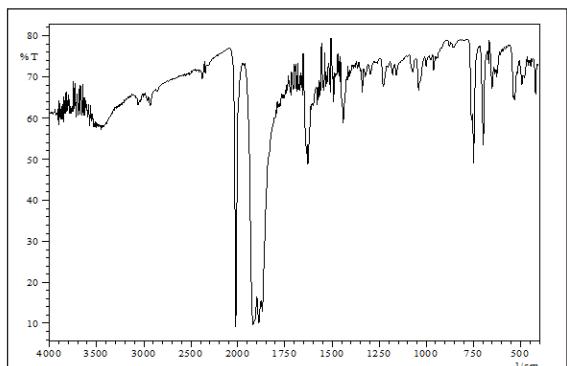

شکل ۵ طیف رزونانس مغناطیسی هسته کمپلکس [Re]

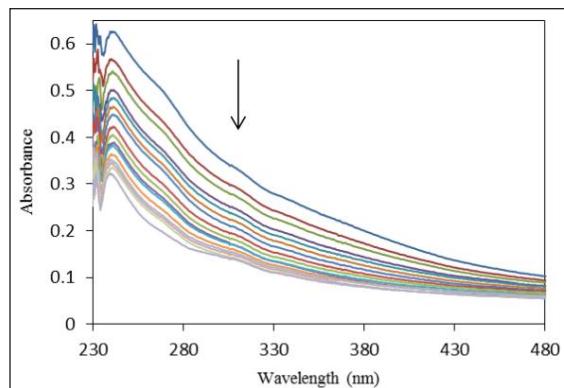
خوبی دارند. طیف‌های ارتعاشی لیگاند و کمپلکس در شکل‌های ۲ و ۳ آورده شده است. ارتعاش کشنی $\text{C}=\text{N}$ یک جذب اصلی به ترتیب در گستره $1641\text{--}1626\text{ cm}^{-1}$ و $1641\text{--}1626\text{ cm}^{-1}$ نشان می‌دهد [۱۸]. به طور کلی، با کوئوردنینشدن گروه ایمین به اتم فلز، چگالی بار منفی روی افزایش یافته و اتم مرکزی از طریق پیوند برگشتی برای کاهش بار منفی خود، چگالی بار الکترونی اضافی خود را به اوریتال ضد پیوندی π^* گروه $\text{C}=\text{N}$ منتقل کرده و درنتیجه مرتبه پیوند کاهش و نوار ارتعاشی آن پایین می‌آید [۱۴]. افزون بر نکته یادشده، پدید آمدن سه نوار جذبی مربوط به کربونیل در کمپلکس رنیم (I) تریکربونیل با ساختار هشت‌جهتی و تقارن C_8 ، در گستره $1870\text{--}2020\text{ cm}^{-1}$ ، شاهدی بر تشکیل کمپلکس است [۱۹ و ۲۰].

شکل ۲ طیف فروسرخ تبدیل فوریه لیگاند دی‌ایمین

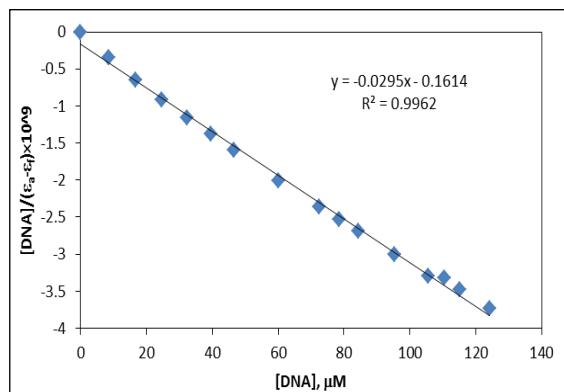

شکل ۳ طیف فروسرخ تبدیل فوریه کمپلکس [Re]

شکل ۷ طیف جذبی (UV-Vis) مربوط به تیترکردن کمپلکس [Re] با غلظت ۳۴,۸۱ میکرومولار در محلول بافر تریس با افزایش [DNA]/[Re] برابر با صفر تا ۵ بار از فلز به لیگاند (MLCT) وجود دارد.

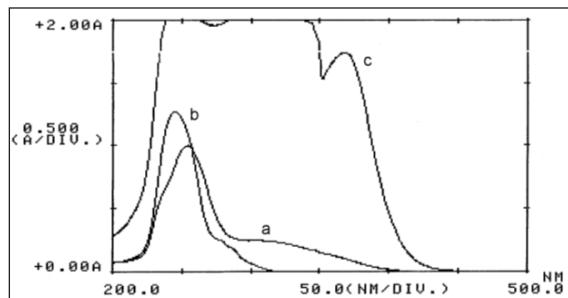
که در آن $[DNA]$ ، ϵ_a ، ϵ_f و ϵ_b به ترتیب غلظت کلی CT-DNA، ضریب جذب کمپلکس در هر افزایش تیترانت به دست آمده از $A_{obs}/[Re]$ ، ضریب جذب کمپلکس آزاد و ضریب جذب کمپلکس پیوند شده به DNA هستند. همچنین، از رسم $(|DNA|)/(|\epsilon_a - \epsilon_f|)$ بر حسب $[DNA]$ ، نسبت شبیه به عرض از مبدأ، K_b به دست می آید (شکل ۸).

شکل ۸ نمودار $[DNA]/(\epsilon_a - \epsilon_f)$ در برابر $[DNA]$ مربوط به کمپلکس [Re]

به طور کلی، دو ویژگی طیفی هایپرکرومیسم و هیپوکرومیسم مربوط به ساختار مارپیچ دو رشته‌ای DNA هستند. هایپرکرومیسم

در شکل ۶ طیف الکترونی لیگاند دی‌ایمین و کمپلکس رنیم مربوط آورده شده که دارای نوارهای جذبی در گسترده ۲۳۰ تا ۳۰۰ nm هستند. این نوارها مربوط به انتقال‌های جفت الکترون غیرپیوندی $n \rightarrow n$ در پیوند ایمینی ($C=N$) و انتقال از اوربیتال مولکول ضدپیوندی $\pi^* \rightarrow \pi^*$ در پیوند دی‌ایمینی ($\pi \rightarrow \pi^*$) در اوربیتال مولکولی ضدپیوندی $\pi^* \rightarrow \pi^*$ در پیوند دی‌ایمینی یا حلقه آروماتیک هستند. در کمپلکس تهیه شده رنیم (I) با آرایش الکترونی d^6 ، به دلیل وجود اوربیتال‌های خالی ضدپیوندی π مناسب بر لیگاند و اوربیتال‌های d دارای الکترون، امکان انتقال بار از فلز به لیگاند (MLCT) وجود دارد.

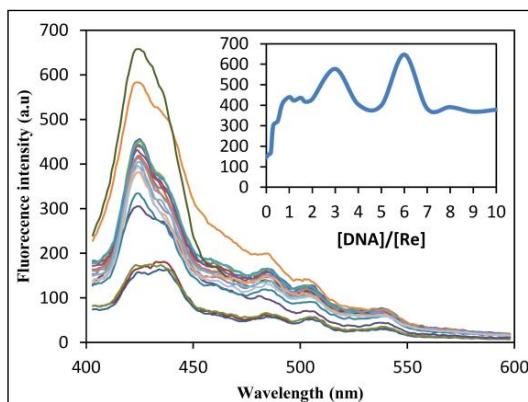

شکل ۶ طیفهای UV-Vis کمپلکس [Re] و لیگاند دی‌ایمین (b=4×10⁻⁵ M) و $c=1\times10^{-3}$ M

طیف جذبی UV-Vis مربوط به تیترکردن کمپلکس [Re] در محلول بافر تریس با افزایش CT-DNA، در شکل ۷ آورده شده است. با بررسی‌های طیف‌نورسنج تیترکردن کمپلکس [Re] با DNA، می‌توان ثابت پیوند و K_b را محاسبه کرد. برای کنترل مقدار قدرت یا شدت پیوند ترکیب‌ها با DNA، K_b عامل مهمی است. K_b از طریق تغییرهای به وجود آمده در جذب λ_{max} مربوط به کمپلکس [Re] و افزایش غلظت‌های DNA با استفاده از معادله ۱ قابل‌بیان است [۶].

$$[DNA]/(\epsilon_a - \epsilon_f) = [DNA](\epsilon_b - \epsilon_f) + 1/K_b (\epsilon_a - \epsilon_f) \quad (1)$$

شکل ۱۰ تغییرات نشر فلورسانس کمپلکس [Re] با افزایش DNA را در نسبت‌های مولی متفاوت نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، تغییرها نامنظم و نیز با افزایش DNA تا نسبت مولی $[DNA]/[Re]$ برابر با ۱، شدت فلورسانس کمپلکس افزایش یافته است. همچنین، تغییرها بیانگر آن است که برهم‌کنش مناسب بین کمپلکس رنیم و DNA باعث افزایش سختی ساختمان کمپلکس شده است [۶]. افزون بر آن، سختی کمپلکس‌ها باعث افزایش شدت فلورسانس شده است. پس از افزایش DNA با نسبت بیشتر از یک، تغییرات نامنظم و نوسانی در شدت فلورسانس مشاهده شد که دلیل روشنی برای این موضوع بددست نیامد.

شکل ۱۰ طیف نشری فلورسانس مربوط به تیترکردن کمپلکس [Re] ($35\text{m}\mu\text{M}$) در محلول بافر تریس با افزایش CT-DNA با نسبت $[DNA]/[Re]$ برابر با صفر تا ۱۰

برای بررسی بیشتر برهم‌کنش کمپلکس رنیم با DNA، از مطالعات رویش دمایی TSS مربوط به DNA در حضور و عدم حضور کمپلکس استفاده شد (شکل ۱۱). دمای ذوب شدن (T_m) DNA به شدت وابسته به پایداری مارپیچ دوگانه است. در این حالت ممکن است که تحت تأثیر برهم‌کنش با ترکیب‌های شیمیایی قرار گرفته و T_m در اثر این برهم‌کنش تغییر کند. کومار و همکارانش نشان دادند که برهم‌کنش از نوع میان‌کنش در DNA، موجب افزایش دمای T_m و پایداری مارپیچ می‌شود. به گونه‌ای که، اگر تغییر ΔT_m در گستره ۵ تا ۱۲ درجه سانتی‌گراد

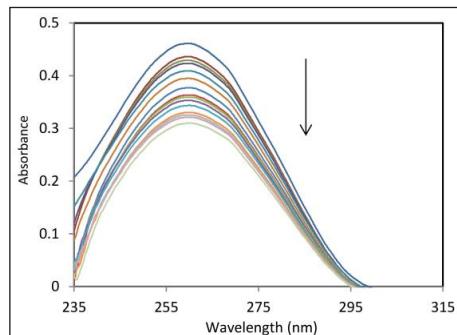
(افزایش جذب)، نشان‌دهنده شکست در ساختار دو رشته DNA و هیپوکرومیسم (کاهش جذب)، نشان‌دهنده پیوند به DNA تحت تأثیر پیوندهای الکتروستاتیک و یا میان‌کنش^۱ است که در اثر برهم‌کنش جایگیری، ساختار مارپیچ دو رشته‌ای DNA نیز پایدار می‌شود [۲۱]. مشخصات طیفی UV-Vis، مقدار جابه‌جایی برحسب نانومتر و درصد هیپوکرومیسم تیترکردن کمپلکس [Re] در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱ نتایج به دست آمده از مشخصات طیفی UV-Vis، مقدار جابه‌جایی برحسب نانومتر و درصد هیپوکرومیسم کمپلکس [Re] با DNA

کمپلکس	λ_{max} (nm)	جابه‌جایی آبی $\Delta\lambda$ (nm)	هیپوکرومیسم %	K_b
[Re]	۴۴۰.۸	۱۴	۳۲	5.47×10^6

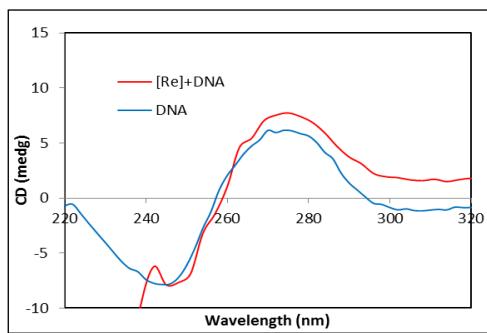
مقدار ثابت پیوند (K_b) به دست آمده برای کمپلکس [Re] از نمودار شکل ۱۰ برابر 8×10^6 به دست آمد که در مقایسه با برهم‌کنش از نوع میان‌کنش کلاسیک اتیدیم بر مید که ثابت پیوند آن در گستره 10^6 تا 10^7 است، بیانگر برهم‌کنش کمپلکس [Re] از نوع میان‌کنش است [۲۱].

شکل ۹ طیف جذبی UV-Vis مربوط به تیترکردن DNA در محلول بافر تریس با افزایش غلظت کمپلکس را نشان می‌دهد. کاهش جذب در بیشینه طول موج جذبی DNA (۲۶۰ نانومتر) بدون هیچ‌گونه جابه‌جایی قرمز، نشان‌دهنده برهم‌کنش کمپلکس با DNA است که منجر به تشکیل کمپلکس جدیدی از مارپیچ دو رشته‌ای DNA می‌شود.

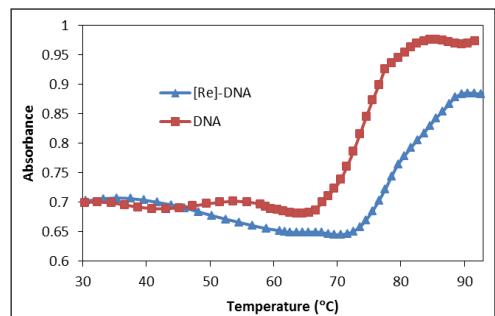
شکل ۹ طیف جذبی UV-Vis مربوط به تیترکردن DNA ($8\text{m}\mu\text{M}$) در محلول بافر تریس با افزایش غلظت کمپلکس [Re] با نسبت $[DNA]/[Re]$ برابر با صفر تا ۶

باشد، تأییدی بر برهمکنش از نوع جایگیری است و اگر کمتر از ۵ درجه سانتیگراد باشد، تأییدی بر برهمکنش از نوع شیار فرعی و اصلی است [۲۲]. همان طور که در شکل (۱۰) مشاهده می‌شود، تغییرهای دمای ذوب DNA در حضور کمپلکس [Re] با ۶ درجه سانتیگراد است که بیانگر میانکنش بین کمپلکس و DNA است.

شکل ۱۲ طیف‌های CD مربوط به DNA در حضور و غیاب کمپلکس [Re] و با نسبت [DNA]/[Re] برابر با ۵

باشد، تأییدی بر برهمکنش از نوع جایگیری است و اگر کمتر از ۵ درجه سانتیگراد باشد، تأییدی بر برهمکنش از نوع شیار فرعی و اصلی است [۲۲]. همان طور که در شکل (۱۰) مشاهده می‌شود، تغییرهای دمای ذوب DNA در حضور کمپلکس [Re] با ۶ درجه سانتیگراد است که بیانگر میانکنش بین کمپلکس و DNA است.

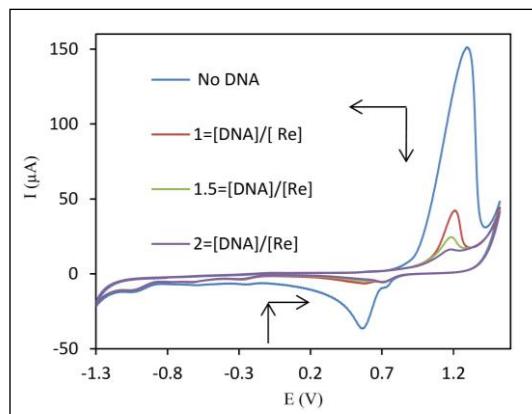

شکل ۱۱ نمایش تغییرهای جذب DNA بر حسب دما در حضور و غیاب کمپلکس [Re]

شکل ۱۳، ولتاوتمتری چرخه‌ای (CV) کمپلکس رنیم را در عدم حضور CT-DNA و در سرعت‌های متفاوت با اسکن متفاوت را نشان می‌دهد. با افزایش سرعت اسکن یک پیک اکسایش و کاهش تک الکترونی در ناحیه آندی و کاتدی مشاهده شده است. همچنین، با افزایش شدت جریان پیک کاتد و آند، پتانسیل پیک آندی E_{pa} به مقدار مثبت‌تر و پتانسیل پیک کاتدی E_{pc} به مقدار منفی‌تر جایه‌جا می‌شود که این رفتار بیانگر یک سامانه شبیه برگشت‌پذیر است [۲۴]. ولتاوتمتری چرخه‌ای این کمپلکس در حضور CT-DNA با نسبت [DNA]/[Re] برابر با ۱ و در سرعت‌های متفاوت اسکن در شکل ۱۴ نشان داده شده است. مشاهده شد که در حضور CT-DNA، رفتار شبیه برگشت‌پذیر تبادل الکترون کمپلکس حفظ شده است.

شکل ۱۵ ولتاوتمتری چرخه‌ای (CV) این کمپلکس را در حضور CT-DNA با نسبت [DNA]/[Re] برابر با صفر تا ۲ و با سرعت اسکن 50 mVs^{-1} را نشان می‌دهد. اگر پیک نمونه با افزایش کاهش یافته و تغییر پتانسیل پیک آندی و کاتدی (ΔE_p)

طیف‌ستجی دورنگ نمایی دورانی (CD) در بررسی‌های ساختاری اسیدهای نوکلئیک مورد استفاده قرار گرفت. این روش در مورد اینکه زنجیره DNA چگونه تحت تأثیر کمپلکس پیوندی قرار گرفته است، اطلاعات مفیدی به ما می‌دهد. درواقع طیف‌ستجی دورنگ نمایی دورانی، بر اساس اختلاف جذب نور پلاریزه چپ‌گرد و راست‌گرد است. دورنگ نمایی دورانی برای بررسی ساختاری DNA پس از برهمکنش با کمپلکس، در مقایسه با DNA آزاد به کار برده شد. طیف CD به دست آمده از DNA وابسته به ساختار دوم نشان‌دهنده دو نوار است. یک نوار CD در ناحیه مثبت در طول موج ۲۷۵ نانومتر به دلیل بارهای انباشته و نوار منفی در طول موج ۲۴۵ نانومتر به علت ساختار دوم (ساختار مارپیچ راست‌گرد) است. این نوارها به چگونگی DNA برهمکنش DNA با سایر مولکول‌ها، بسیار حساس هستند و تحت تأثیر نوع برهمکنش تغییر می‌کنند. برهمکنش از نوع میانکنش کمپلکس با DNA، باعث افزایش شدت در نوار ۲۷۵ نانومتر و کاهش شدت در نوار ۲۴۵ نانومتر می‌شود [۲۳]. شکل

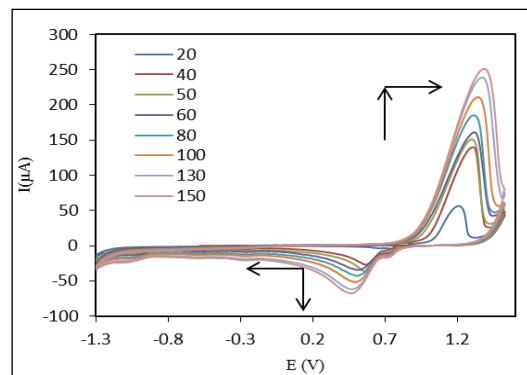
شکل ۱۵ ولتاویری چرخه‌ای کمپلکس [Re] در حضور مقدارهای مختلف DNA با سرعت اسکن 50 mVs^{-1}

توانایی پیوند و نوع برهم‌کنش کمپلکس کار حاضر با DNA از مقایسه نتایج بدست آمده با نتایجی که در سال‌های اخیر برای کمپلکس‌های مشابه دارای لیگاند‌های شیف‌باز گزارش شده است، قابل بررسی است. در جدول ۲، نتایج این مقایسه آورده شده است. همان‌طور که مشاهده شد، ثابت پیوند کمپلکس [Re] به سایر کمپلکس‌های حاوی لیگاند‌های شیف‌باز بالاتر است.

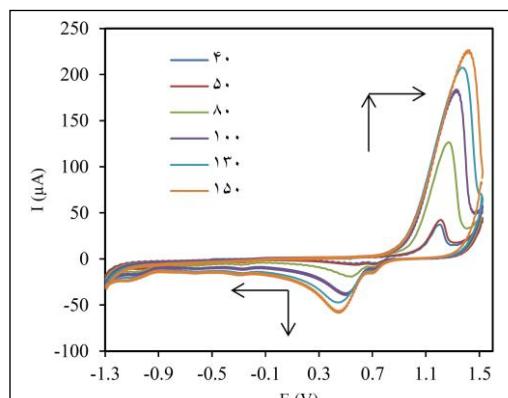
نتیجه‌گیری

در این پژوهش، برهم‌کنش یک کمپلکس رنیم (I) تری‌کربونیل شامل لیگاند دی‌ایمینی با DNA مورد بررسی قرار گرفت. این نوع برهم‌کنش، با استفاده از روش‌های طیف‌نورسنجی، طیف‌سنجدی دورنگ نمایی دورانی، اسپکتروفلوریمتری، دناتورهشدن گرمایی و ولتاویری چرخه‌ای به طور کامل و دقیق بررسی شد. در مطالعه طیف‌نورسنجی، برهم‌کنش کمپلکس با DNA جایه‌جایی قرمز را نشان داد. ثابت پیوند کمپلکس [Re] به CT-DNA، $5/47 \times 10^6 \text{ M}^{-1}$ به دست آمد که نشان داد به طور نسبی ترکیب حاضر نسبت به سایر کمپلکس‌های شیف‌باز، برهم‌کنش خوبی دارد. از ولتاویری چرخه‌ای برای بررسی مشخصات الکتروشیمیایی، برهم‌کنش بین DNA و کمپلکس استفاده شد. مطالعه روش دمایی DNA نیز نشان‌دهنده افزایش دمای ذوب DNA از $73/5$ به 81 درجه سانتی‌گراد در حضور کمپلکس [Re] است. طیف

مثبت شود، این تغییر نشان‌دهنده میان‌کنش بوده که شامل برهم‌کنش آب‌گریز در داخل مولکول DNA است. همچنین، اگر با افزایش DNA پیک نمونه افزایش و ΔE_p منفی شود، این تغییر نشان‌دهنده برهم‌کنش الکترواستاتیک با DNA در مکان‌های آنیونی است [۲۵]. افزون بر آن، گزارش شده است که یک تغییر مثبت پیک کاتدی E_{pc} و یک تغییر منفی پیک آندی E_{pa} بیان‌گر این است که مولکول می‌تواند با DNA به دو طریق الکترواستاتیک و میان‌کنش پیوند برقرار کند [۲۶]. همان‌طور که در شکل ۱۱ مشاهده شد، با افزایش DNA شدت جریان آند و کاتد کاهش‌بافته و پتانسیل پیک کاتد به سمت مثبت و پتانسیل پیک آند به سمت منفی جایه‌جا شدند. پس، کمپلکس با DNA می‌تواند به دو حالت الکترواستاتیک و برهم‌کنش پیوند برقرار کند.

شکل ۱۳ ولتاویری چرخه‌ای کمپلکس [Re] در سرعت‌های مختلف اسکن (mVs^{-1})

شکل ۱۴ ولتاویری چرخه‌ای کمپلکس [Re] در حضور DNA و در سرعت‌های مختلف اسکن (mVs^{-1})

و جایگیری جزئی است.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله از حمایت‌های دانشگاه پیام نور مرکز قم
ضمیمانه تشکر می‌کنند.

CD مربوط به DNA، افزایش شدت در نوار مثبت و کاهش
شدت در نوار منفی را نشان داد که نشانه تعییر فرم B به فرم
Z مربوط به DNA است. نتایج تمام بررسی‌ها نشان داد که
پیوند این کمپلکس با DNA از طریق برهمکنش الکتروستاتیک

جدول ۲ مقایسه نتایج مطالعه برهمکنش کمپلکس‌های مختلف. (مقالات دیگران با نتیجه کار حاضر) با CT-DNA

ساختار کمپلکس	ثابت پیوند (M ⁻¹)	نوع برهمکنش	مرجع
	1,66×10 ⁴	جایگیری	[۲۷]
	2,54×10 ²	—	[۲۸]
	4,94×10 ⁴	جایگیری	[۲۹]
	3,6×10 ⁴	شیاری	[۳۰]
	3,80×10 ⁴	شیاری	[۳۱]
	5,47×10 ⁶	الکتروستاتیک و جایگیری جزئی	کار حاضر

مراجع

- [1] Agudelo, D.; Bourassa, P.; Bérubé, G.; Tajmir-Riahi, H.A.; J. Photochem. Photobiol. B: Biol. 158, 274-279, 2016.
- [2] Jana, K.; Maity, T.; Mahapatra, T.S.; Mohapatra, P.K.D.; Debnath, S.C.; Das, S.; Hossain, M.; Samanta, B.C.; Transition Met. Chem. 42, 69-78, 2017.
- [3] Shokohi-Pour, Z.; Chiniforoshan, H.; Sabzalian, M.R.; Esmaeili, S.A.; Momtazi-borjeni, V.; J. Biomol. Struct. Dyn. 36, 1-18, 2017.
- [4] Shahabadi, N.; Kashanian, S.; Darabi, F.; Eur. J. Med. Chem. 45, 4239-4245, 2010.
- [5] Afkhami, A.; Khajavi, F.; Khanmohammadi, H.; Anal. Chim. Acta 634, 180-185, 2009.
- [6] Bordbar, M.; Tabatabaei, M.; Yeganeh-Faal, A.; Mehri-Lighvan, Z.; Fazaeli, R.; Synth. React. Inorg. Met. Org. Chem. 45, 1882-1888, 2015.
- [7] Zhang, X.; Wang, Y.; Zhang, Q.; Yang, Z.; Spectrochim. Acta Mol. Biomol. Spectrosc. 77, 1-5, 2010.
- [8] Jing, B.; Dong, J.; Li, J.; Xu, T.; Li, L.; J. Coord. Chem. 66, 520-529, 2013.
- [9] Jana, K.; Maity, T.; Mahapatra, T.S.; Das Mohapatra, P.K.; Debnath, S.C.; Das, S.; Hossain, M.; Samanta, B.C.; Transition Met. Chem., 42, 69-78, 2017.
- [10] Bordbar, M.; Khodaie, F.; Tabatabaei, M.; Yeganeh-Faal, A.; Lighvan, Z.M.; Mohammad-Ganji, S.; Bulg. Chem. Commun., 48, 422-429, 2016.
- [11] Bordbar, M.; Tabatabaei, M.; Alizadeh-Nouqi, M.; Mehri-Lighvan, Z.; Khavasi, H.R.; YeganehFaal, A.; Fallahian, F.; Dolati, M.; J. Iran. Chem. Soc. 13, 1125-1132, 2016.
- [12] Li, Y. F.; Huang, C. Z.; Huang, X. H.; Li, M.; Anal. Chim. Acta, 429, 311-319, 2001.
- [13] Psomas, G.J.; Inorg. Biochem. 102, 1798-1811, 2008.
- [14] Mirkhani, V.; Kia, R.; Vartooni, A.R.; Milik, D.; Transition Met. Chem. 34, 225-230, 2009.
- [15] Mirkhani, V.; Kia, R.; Vartooni, A.R.; Fun, H.K.; Polyhedron, 29, 1600-1606, 2010.
- [16] Mirkhani, V.; Kia, R.; Milik, D.; Vartooni, A.R.; Matkovic-Calogovic, D.; Transition Met. Chem., 35, 81-87, 2010.
- [17] Rostami-Vartooni, A.; Mirkhani, V.; Rudbari, H.A.; Moghadam, A.; J. Polyhedron 76, 22-28, 2014.
- [18] Kia, R.; Mirkhani, V.; Kalman, A.; Deak, A.; Polyhedron 26, 1711-1716, 2007.
- [19] Kia, R.; Safari, F.; Inorg. Chim. Acta 453, 357-368, 2016.
- [20] Kia, R.; Mirkhani, V.; Kalman, A.; Deak, A.; Polyhedron 26, 2906-2910, 2007.
- [21] Xi, P.; Xu, Z.; Chen, F.; Zeng, Z.; Zhang, X.; J. Inorg. Biochem. 103, 2009, 210-218.
- [22] Xi, P.; Xu, Z.; Liu, X.; Chen, F.; Huang, L.; Zeng, Z.; Chem. Pharm. Bull. 56, 541-546, 2008.
- [23] Wang, H.; Shen, R.; Tang, N.; J. Med. Chem. 44, 4509-4515, 2009.
- [24] Ni, Y.; Lin, D.; Kokot, S.; Anal. Biochem. 352, 231-242, 2006.
- [25] Mohamed, M.I.; Gaber, A.M.; Samir, A.; Abdel-Motaleb, M.R.; J. Electrochem. Sci. 7, 7526 -7546, 2012.
- [26] Psomas, G.; J. Inorg. Biochem. 102, 1798-1811, 2008.
- [27] Li, L.; Guo, Q.; Dong, J.; Xu, T.; Li, J.; J. Photochem. Photobiol. B: Biol. 125, 56-62, 2013.

- [28] Asadi, Z.; Haddadi, E.; Sedaghat, M.; J. Photochem. Photobiol. A: Chem. 337, 140-150, 2017.
- [29] Raman, N.; Baskaran, T.; Selvan, A.; Jayamurugan, R.; J. Iran. Chem. Res. 1, 129-139, 2008.
- [30] Ma, D.L.; Che, C.M.; Siu, F.M.; Yang, M.; and Wong, K.Y.; Inorg. Chem. 46, 740-749, 2007.
- [31] Shokohi-Pour, Z.; Chiniforoshan, H.; Sabzalian, M.R.; Esmaeili, S.A.; Momtazi-borojeni, A.A.; J. Biomol. Struct. Dyn. 1-18, 2017.